

Työ- ja elinkeinoministeriö
Arbets- och näringsministeriet

ANM

Kommissionen för industriellt samarbete 1.11.2018

KOEFFICIENTER SOM TILLÄMPAS VID FASTSTÄLLANDE AV GOTTGÖRELSEVÄRDE FÖR INDUSTRIELLT SAMARBETE OCH KOMMISSIONEN FÖR INDUSTRIELLT SAMARBETES RIKTLINJER OM DEM

1. Bakgrund

Försvarsministeriet har beslutat att förena två strategiska försvarsupphandlingar (Flottilj 2020 och HX-jaktplansprojektet) med en skyldighet till industriellt samarbete på 30 procent. På nya skyldigheter till industriellt samarbete tillämpas för första gången reglerna för industriellt samarbete om Finlands försvarsmaterielupphandling av den 1 januari 2012 (preciserade 25.4.2013, 11.5.2017 och 25.6.2018), som har fastställts av arbets- och näringsministeriet.

Vid behandlingen och bedömningen av planer på industriellt samarbete tar försvarsministeriet ännu inte koefficienterna i beaktande. Beslutet om huruvida koefficienter är lämpliga fattas av kommissionen för industriellt samarbete, för vilken anbudsgivaren/leverantören om den så vill i samband med framförandet av anspråket kan framställa en koefficient mellan 1,5 och 3 för projektet. Framställandet om koefficienten ska dock alltid basera sig på punkterna 5.4. och 3.1.2. (b) i reglerna, dvs. den som framför anspråket ska också motivera sitt koefficientkrav och varför det för affären i fråga är motiverat att bevilja en koefficient vid fastställandet av gottgörelsevärdet.

2. Den praktiska tillämpningen av koefficienterna

Eftersom det är fråga om de första nya skyldigheterna till industriellt samarbete sedan EU:s försvars- och säkerhetsupphandlingsdirektiv (2009/81/EG) trädde i kraft, har det inte heller utifrån de nya reglerna om industriellt samarbete (2012) bildats någon tillämpningspraxis.

I sista hand är det alltid kommissionen för industriellt samarbete som beslutar om koefficienterna enligt prövning från fall till fall. Om kommissionen för industriellt samarbete anser det befogat, kan den tillämpa en koefficient vid fastställandet av värdet på en affär som avses i punkt 3.1.2 (b) (punkt 5.4). Den punkten gäller indirekt industriellt samarbete genom vilket man kan främja sådana små och medelstora försvars- och säkerhetsindustriföretags tekniska utveckling och internationalisering som är verksamma i sådana kunskaps- och teknikbranscher som är kritiska

med tanke på statens säkerhet. I de nya reglerna finns alltså inte längre någon uppdelning i två olika slags koefficienter, dvs. sme-koefficienter och def-koefficienter.

3. Kriterier för användning av koefficienterna i kommissionen

Nedan anges de kriterier som kommissionen särskilt beaktar när den överväger att använda koefficienter (1,5–3) i sådana situationer som anges i reglerna. Kommissionen anser att det är viktigt att tillämpningen av koefficienterna är konsekvent.

1. Anbudsgivaren/leverantören ska separat framställa koefficienterna och motivera användningen av koefficienterna med stöd av den nämnda punkten i reglerna, och det ska vara fråga om indirekt industriellt samarbete.
2. Vid bestämningen av den finländska partners storlek, dvs. storleken på det finländska företag som är föremål för det industriella samarbetet, följs EU:s gällande definition av små och medelstora företag. Utgångspunkten är att ju mindre företaget är, desto större är möjligheterna att få en högre koefficient för affären.
3. Omfattningen av och innehållet i den affär som är föremål för det industriella samarbetet bedöms. Ju mindre affären är, desto större är möjligheterna att få en högre koefficient för affären.
4. Det bedöms hur väl de prioriterade områden för det indirekta industriella samarbetet som Huvudstaben fastställt passar in på affären.
5. Det finländska företaget ska vara verksamt inom sådana kunskaps- och teknikbranscher som är kritiska med tanke på landets försvar och statens säkerhet.
6. Affären ska ge den finländska partnern möjligheter till internationalisering och teknisk vidareutveckling.